

Συνάντησις ἐβδόμη: (2014) **ΟΥΚ ΕΝΙ ΒΙΟΣ ΑΤΑΛΑΙΠΩΡΗΤΟΣ!**

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Δέν πέρασε ἀπ' αὐτό τόν κόσμο ἄνθρωπος, πού νά μὴν δάκρυσε καί νά μὴν γεύθηκε τῶν θλίψεων τήν δοκιμασία. Συχνά στή ζωή ἀντιμετωπίζουμε καταστάσεις πού ξεφεύγουν τά ὄριά μας. Ἄλλοτε δέν ξέρουμε πῶς νά τίς ἀντιμετωπίσουμε καί ἄλλοτε βρισκόμαστε μπροστά σέ τετελεσμένα γεγονότα χωρίς καμμία δυνατότητα ἀλλαγῆς.

Τό ξάφνιασμα, τόν πόνο, τήν ἀπόγνωσι, τήν ἄρνησι, τήν ἀπογοήτευσι διαδέχεται ἕνα ἐρώτημα βαθύ, δυνατό, ἀνθρώπινο. Ἐνα ἐρώτημα πού στριφογυρίζει στό μυαλό, παραλύει τό σῶμα καί γεμίζει μέ πόνο τήν ψυχή. Ἐνα ἐρώτημα πού τίς περισσότερες φορές δέν μπαίνει σέ λέξεις, δέν ἐκφράζεται μέ τό στόμα, δέν γίνεται γνωστό στούς ἄλλους. Εἶναι, ὅμως, ἐπίμονο, ἀπαιτητικό. *Γιατί! Γιατί σέ μένα!*

Ζητοῦμε μιά ἄμεση ἀπάντησι. Καί τολμῶ νά πῶ πῶς εἶναι ἕνα ἐρώτημα πού ἴσως πονάει πιό πολύ καί ἀπό τήν αἰτία πού τό δημιουργεῖ.

Ποιός ὅμως θά δώση μίαν ἀπάντησι. Ποιός θά μᾶς γλυκάνη τόν πόνο;

➤ Ὁ θεῖος Παῦλος γράφει: **«Ταῖς ἀγαπῶσι τόν Θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν»**, (Ρωμ. Η' 28). (Ποτέ τό κακό δέν ἔρχεται γιά κακό). ➤ Καί **«ὄν γάρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δέ πάντα υἱόν ὄν παραδέχεται»** (Εβρ. ιβ' 6). (Εκείνον πού ἀγαπᾷ ὁ Κύριος τόν παιδαγωγεῖ μέ θλίψεις καί μαστιγώνει μέ δοκιμασίες καθέναν πού τόν δέχεται κοντά του σάν δικό του παιδί). ➤ Κι ἕνας σύγχρονος γέροντας λέγει: Παιδί μου, μὴν ζητᾷς ἀπάντησι στό **«γιατί»**, ἀλλά φρόντισε... 🌀

*Νά χαίρεσαι στίς θλίψεις σου,
νά πλουτίζης στήν φτώχεια σου,
νά παρηγορῆσαι στίς ἀσθένειές σου.*

Μά πῶς; Γίνεται;

Βεβαίως καί γίνεται! Τό πῶς θά μᾶς τό μάθη ὁ... 🌀

ΔΙΗΓΗΣΙΣ:

ΙΩΒ Ο ΠΑΝΑΓΑΘΟΣ...!

Ἦταν φαινόμενον γιά τήν ἐποχήν του, ἀλλά καί παράδειγμα ὑπομονῆς θαυμαστῆς καί ἀρετῆς μεγάλης. Ἐζῆσε στά χρόνια τῶν Πατριαρχῶν. Πέμπτος ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ. Ἄνθρωπος ἀληθινός, ἄμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπό παντός πονηροῦ πράγματος. Προσπαθοῦσε νά ἀποφεύγη κάθε κακό καί νά ἐκτελῆ πάντοτε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καί εἶχε πλούσιες τίς εὐλογίες Του.

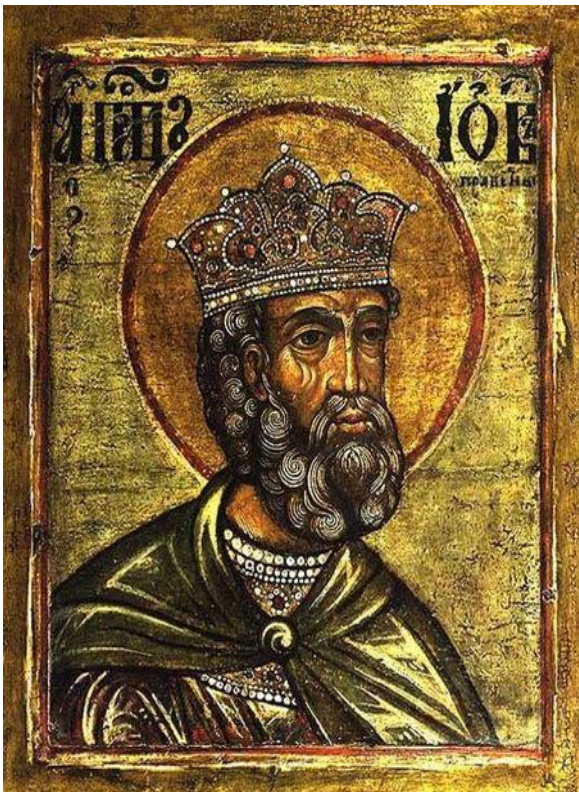
Ἀπέκτησε μεγάλη περιουσία, χιλιάδες πρόβατα, καμήλες καί βῶδια. Πατριαρχική ἡ οἰκογένειά του, δέκα παιδιά, ἐπτά υἱούς καί τρεῖς θυγατέρες.

Ἰώβ! Ὁ γνήσιος δοῦλος τοῦ Θεοῦ! ♣ Βοηθοῦσε κάθε συνάνθρωπό του πού εἶχε ἀνάγκη καί ♣ δέν παρέλειπε καθημερινά νά προσφέρῃ εἰς τόν Θεόν θυσίες γιά τόν ἑαυτόν του καί γιά τά παιδιά του. Ἡ ζωή του ἤρεμη καί εἰρηνική.

Ἀλλά τίς ἡμέρες τῆς εὐτυχίας σύντομα τίς διαδέχθηκαν ἡμέρες πόνου, θλίψεων, δοκιμασιῶν, καί συμφορῶν χωρίς τέλος. Ὁ δωρεοδότης Κύριος ἐπέτρεψε νά χάσῃ ὁ Ἰώβ ὅλα τά πλούτη του καί τά ὑποστατικά του, ἀλλά καί τόν μέγαν θησαυρόν του, τά δέκα παιδιά του. Ὅμως καί μέσα εἰς τήν μεγάλην του δυστυχία ὁ Ἰώβ φάνηκε καί πάλι καρτερικός, εὐσεβής, ἀλλά καί εὐγνώμων πρὸς τόν πανάγαθον Θεόν.

Ὅπως συνήθιζαν τότε οἱ πενθοῦντες, σηκώθηκε, ἔσχισε τά ροῦχα του, ἔκοψε τά μαλλιά του καί, ἀφοῦ γονάτισε, προσκύνησε τόν Κύριο καί εἶπε:

«Γυμνόν μέ ἐγέννησε ἡ μητέρα μου. Γυμνός πάλιν θά φύγω ἀπό τήν ζωὴν αὐτήν. Ὅτι ἐν τῷ μεταξύ μοῦ ἔδωκεν ὁ Κύριος, ἦσαν δῶρα ἰδικά του. Ἐκεῖνος τά ἔδωκεν, Ἐκεῖνος πάλιν τά ἐπῆρε. Ἔτσι ἐφάνη καλόν εἰς

τόν Κύριόν μου. Ἄς εἶναι εὐλογημένον καί δοξασμένον τό ὄνομά Του αἰωνίως».

Λίγο ἀργότερα κι ἄλλος πόνος, νέα δοκιμασία. Ὁ Ἰώβ κτυπήθηκε ἀπό τρομερή ἀρρώστεια. Τό σῶμα του γέμισε πληγές πού πιυορροοῦσαν, πονοῦσαν καί προκαλοῦσαν φαγούρα. Κόλασις ἡ ζωή του. Ἀπό τήν εὐτυχία εἰς τήν δυστυχία. Ἀπό ἡγεμών, πάμπωχος, γυμνός καί ἀρρωστος, χωρίς παιδιά, χωρίς φίλους. Ζή μόνος, κατάμονος ἔξω ἀπό τήν πόλι. Ὡ, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ! Πόση μεγάλη ἡ πίστις σου, ἀλλά καί ἡ ὑπομονή σου! Σέ μιά τόσο μεγάλη συμφορά καί δέν βγάζεις ἀπό τό στόμα σου λόγο βαρῦ κατὰ τοῦ Θεοῦ, οὔτε κἀν ἓνα παράπονο! Ὑπομένεις τὰ δεινά μέ λόγους εὐλογίας στά χεῖλη σου.

Καί νά, κι ἄλλη δοκιμασία... καί εἶναι καί ἰδιαίτερος σκληρή, γιατί προέρχεται ἀπό τήν σύζυγόν του. Ἀσθενέστερη φύσις αὐτή, κάμπεται ἡ ἀντοχή της, χάνει τήν ἐλπίδα της καί τήν πίστιν της καί τοῦ φωνάζει! Ἔως πότε τέλος πάντων θά δειχνης τήν ὑπομονή αὐτή καί θά ἐλπίζης εἰς τόν Θεόν νά σέ γλυτώσῃ; Μήν περιμένῃς πιά καλό. Μόνον βλαστήμα τόν Θεό, πού σέ ἄφησε νά καταστήσῃς ἔτσι καί ἔπειτα πιά νά πεθάνῃς γιά νά ἡσυχάσῃς.

Μεγάλος πειρασμός τὰ λόγια της γιά τόν Ἰώβ, ἀλλά ἡ εὐλάβεια καί ὁ σεβασμός του πρὸς τόν Θεό ἦταν πολύ μεγαλύτερος. Μέ λύπη πολλή τήν κοιτάζει καί τῆς λέγει: «*Γιατί μιλάς σάν ἄμναλη γυναικα; Μόνον τά καλά θά δεχώμαστε ἀπό τό χέρι τοῦ Θεοῦ, ὄχι δέ καί τά κακά; Δέν θά ὑπακούσω στά ἀνόητα καί ἀμαρτωλά λόγια σου. Δέν βλασφημῶ τόν Θεόν, τόν σέβομαι καί τόν προσκυνῶ καί μεγαλύνω τό ἅγιον ὄνομά Του καί τώρα καί πάντοτε*».

Ὁ Ἰώβ μένει πιστός εἰς τόν Θεόν. Δέν τοῦ ξεφεύγει οὔτε ἓνας γογγυσμός, δέν λέγει οὔτε ἓνα λόγο ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἀλλά οὔτε καί μέ παράπονο ρωτᾷ: «*Γιατί; Γιατί σέ μένα, Θεέ μου;*»;

Ὡ ὑπομονή! Ὡ πίστις! Ὡ εὐσέβεια,... τί μπορεῖς νά κατορθώσῃς!

* * *

Οἱ δοκιμασίες τοῦ πολυάθλου Ἰώβ παίρνουν τέλος. Ὁ δωρεοδότης Θεός τόν θεραπεύει, τοῦ ξαναδίνει πλοῦτη πολλά, πολύ περισσότερα ἀπ' ὅσα εἶχε καί τοῦ χαρίζει καί πάλι δέκα παιδιά. Ἡ ζωή του μετὰ τήν δοκιμασίαν εἶναι εὐτυχής καί μακαρία. Ἐφυγε ἀπό τόν κόσμον αὐτό σέ ἡλικία 240 ἐτῶν, ἀφήνοντας σέ ὅλους μας παράδειγμα μεγάλης ἀρετῆς καί θαυμαστῆς ὑπομονῆς. Παράδειγμα πού διά μέσου τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀκτινοβολεῖ ἀνά τούς αἰῶνες καί μᾶς καλεῖ ὅλους νά τόν μιμηθοῦμε.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ-ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ:

Ὅσο θά ὑπάρξῃ θάλασσα χωρίς φουρτούνα καί οὐρανός χωρίς σύννεφα, τόσο θά ὑπάρξῃ καί ζωή χωρίς θλίψεις καί προβλήματα. Εἶναι σαφές ὁ λόγος τοῦ Κυρίου:

«**Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλά θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τόν κόσμον**» (Ἰω. 1στ', 33), καί ἄλλοῦ, «**μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε, μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε**».(Λουκ. στ' 21)

Γιατί ἐπιτρέπει τίς θλίψεις ὁ Θεός; (...)

«Ἄν δέν γινόταν ἡ **Σταύρωσις**, δέν θά ὑπῆρχε ἡ **Ἀνάστασις**!»!

Σωστά! Μᾶς *παιδαγωγεῖ* γιά τό δικό μας συμφέρον. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος γράφει πώς οἱ θλίψεις βοηθοῦν: [▲] εἰς τήν τελειοποίησίν μας, [▲] εἰς τό νά γινώμαστε λαμπρότεροι, ὅπως τό χρυσάφι πού δοκιμάζεται στήν φωτιά, [▲] γιά νά παραδειγματίζονται οἱ ἀσθενέστεροι στήν πίστι καί νά ἀντέχουν στίς δικές τους θλίψεις, [▲] γιά νά ὀδηγούμεσθε στήν ἀγιότητα. **► «Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖτω μοι»** (Ματθ. 1στ', 24), [▲] γιά νά Τόν μιμούμεθα στήν ταπείνωσι. Ἀλήθεια, ποίος ἄλλος ὑπέστη τέτοια μαρτύρια, ὅπως ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός; *Ἐξεντελισμούς, ὕβρεις, ραπίσματα, μαστίγωμα, ἀτιμωτικό σταυρικό θάνατο....* Καί τὰ δέχτηκε ὅλα γιά μᾶς, μέ τόση ὑπομονή!

Γιατί δέν ἀντέχουμε σήμερα εἰδικά, στίς δοκιμασίες καί ὀδηγούμεθα στήν ἀπόγνωσι; (...)

Διότι ἐπιστεύσαμε ὅτι ἡ χαρά βρίσκεται μόνον στήν γῆ, στά ἐφήμερα, στά φθαρτά, στίς ψεύτικες ἡδονές, καί γι' αὐτό, ὅταν αὐτά παρέρχονται, γευόμαστε τήν ὀδύνη.

Διδάσκουν οἱ Πατέρες: Μήν στενοχωρῆσθε καί μήν κλαῖτε, μήν χάνετε τό θάρρος σας, ἀσκηθεῖτε στήν ὑπομονή καί τήν ἀρετή. Μπορεῖ τὰ σύννεφα γιά λίγο νά κρύβουν τόν ἥλιο, ὅμως ὁ ἥλιος ὑπάρχει, ὁ οὐρανός μένει ἀνεπηρέαστος καί σέ λίγο θά φανῇ τό φῶς καί ἡ λαμπρότητά του.

Παράδειγμα ὁ Ἰώβ. Γιά τήν ὑπομονή καί τήν ἀρετή του, τοῦ τὰ ξαναγύρισε ὅλα ὁ Θεός καί μέ τό παραπάνω, ἀλλά καί ἐπισφράγισε τήν ζωή του μέ μιά φράσι του, πού ἀκούγεται μέχρι σήμερα, ἀλλά καί

θά ακούγεται όσο θά υπάρχει Έκκλησία καί Θεία Λειτουργία. **«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπό τοῦ νῦν καί ἕως τοῦ αἰῶνος».** (Ἄς εἶναι εὐλογημένο τό ὄνομα τοῦ Κυρίου ἀπό τώρα καί πάντοτε).

Ἡ λιγόλογη αὐτή προσευχή του ἄς γίνη σύνθημά μας.

ΣΥΝΘΗΜΑ: «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπό τοῦ νῦν καί ἕως τοῦ αἰῶνος»

Ἔτσι λοιπόν κάθε φορά πού ἀκοῦμε αὐτή τήν φράσι πρὸς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ἄς σκεφτώμαστε λίγο τόν Ἰώβ καί τήν ὑπομονή του καί ἄς παρακαλοῦμε τόν Χριστό νά μᾶς χαρίσῃ ἓνα κομματάκι μικρό ἀπό τήν «*Ἰώβειο ὑπομονή*» του καί τήν ἀκλόνητη πίστι του στόν Θεό. Μόνον ὑπομονή νά ἔχουμε στήν σημερινή πραγματικά δύσκολη ἐποχή. Τίποτε ἄλλο! Εἶναι ἀρκετό ἐφόδιο ἢ μᾶλλον εἶναι τό μοναδικό ἐφόδιο! Ὁ Κύριος μᾶς εἶπε: Ἐκεῖνος πού θά δείξῃ ὑπομονή μέχρι τέλους στίς δοκιμασίες, αὐτός θά σωθῇ. **«ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται»** (Ματθ. ι' 22).

Ὁ Θεός ἔχει τό σχέδιό Του!

Ὅταν οἱ δυσκολίες ὑψώνονται σάν βουνά γύρω σου, ποῦ πῆγε ὁ ἥλιος μὴν ρωτᾶς, δέν ὠφελεῖ τό πῶς, τό μήπως, τό γιατί. Ὑψωσε κι ἐσύ τὰ χέρια πρὸς τόν Οὐρανό καί ἄφησε τήν καρδιά νά στείλῃ λόγια προσευχῆς θερμά. Καί τότε θέ νά δῆς... σιγά-σιγά νά χαμηλώνουν τὰ βουνά κι ὁ ἥλιος νά θερμαίνει πάλι τήν καρδιά!

Ναί! Μάθε νά προσεύχεσαι!

Ἡ προσευχή εἶναι σωσίβιο ἐλπίδας γιά τόν πόνο, πηγὴ ἐνέργειας στίς ἀντιξοότητες, μυστικό ὑποταγῆς καί ψυχικῆς γαλήνης. Ὅ,τι κι ἂν γίνη... ✦ κι ἂν θλίψεις πέφτουν ἐπάνω σου, ἀρρώστειες, ἀδικίες ✦ κι ἂν εὐκαιρίες χάνονται ἄδικα ✦ κι ἂν ἀπογοητεύσεις σέ πληγώνουν ✦ κι ἂν φίλοι ξαφνικά σέ προδίδουν ✦ κι ἂν οἱ σπουδές σου δυσχεραίνονται καί καθυστεροῦν ✦ κι ἂν οἱ θερμές προσευχές σου φαίνεται νά πέφτουν στό κενό... ἐσύ μὴν ἀπελπίζεσαι. Μὴ ρωτᾶς πικραμένα *«γιατί, γιατί σέ μένα,...»* ἔτοιμος νά ἐγκαταλείψῃς τόν ἀγῶνα. Ὅχι! Ὑπάρχει ἀπάντησι. Ὑπάρχει λόγος, πού μόνο Ἐκεῖνος ξέρει! Ὑπάρχει σκοπός, γιά κάτι καλλίτερο ἀπ' ὅ,τι ἐσύ φαντάζεσαι. Ὑπάρχει σχέδιο, πού ὁ Ἐπουράνιος Πατέρας σου μέ πολλή ἀγάπη προωθεί.

Ἐσύ μόνο νά πιστεύῃς, νά ὑπομένῃς, νά ἀγωνίζεσαι, ... !

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

Οὐράνιε Πατέρα μας, Σέ εὐχαριστοῦμε γιά τό μεγάλο προνόμιο πού μᾶς ἔδωσες νά συνομιλοῦμε μαζί Σου. Σέ εὐχαριστήσουμε, πού εἶσαι πάντοτε δίπλα μας καί δέν μᾶς ἀφήνεις ἀπό τὰ μάτια Σου καί ἀπό τήν πατρική ἀγκαλιά Σου. Σέ εὐχαριστοῦμε, γιατί ἔχομε παρηγοριά μας τήν Παναγία μας, πού μᾶς περιβάλλει μέ τήν μητρική Της φροντίδα καί Σέ δοξολογοῦμε γιατί μᾶς ἔδωσες «παρακλήτους» τοὺς Ἁγίους μας, οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ δάσκαλοι μας στήν ὑπομονή καί στήν καρτερία καί οἱ πρέσβεις μας οἱ ἀκοίμητοι γιά νά ξεπερνᾶμε τὰ προβλήματά μας. Ἀξιώσέ μας, Κύριε, πάντα νά προσευχώμαστε μέ προθυμία καί εὐλάβεια καί νά βαδίζουμε τόν δρόμο τόν δικόν Σου. Ἀμήν.

Σημείωσις: Στά πολυμέσα τῆς ἰστοσελίδας μας ὑπάρχει καί σχετικό μέ τό θέμα ὠραῖο τραγοῦδι, μέ τόν τίτλο <Ἑπομονή>.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Ὁ Θεός καί τὰ τέκνα Του. (Ἀδελφότης θεολόγων ἠ Ζωή). ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Ὁ Σωτήρ, Πρὸς τήν Νίκην.

